

Sygn. akt II CSK 823/14

POSTANOWIENIE

Dnia 15 lipca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Antoni Górski

w sprawie z powództwa J. W.
przeciwko Towarzystwu Ubezpieczeń Spółce Akcyjnej w W.
o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 15 lipca 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi
z dnia 8 kwietnia 2014 r., sygn. akt I ACa 1237/13,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;
przyznaje adw. M. C. z kasy Sądu Apelacyjnego w Łodzi kwotę
1800 (jeden tysiąc osiemset) zł. powiększoną o stawkę VAT
tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej w
postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Pełnomocnik powódki uzasadniał wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania następującą argumentacją:

- oczywistą zasadnością jej zarzutów,
 - koniecznością rozstrzygnięcia zagadnienia prawnego, którego sens sprowadza się do odpowiedzi na pytanie, czy w świetle art. 6 ust. 1 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności dopuszczalne jest takie ukształtowanie sytuacji dłużnika egzekwowanego, że egzekucja przeciwko niemu może trwać bezterminowo, co skutkuje „stanem zawieszenia” jego sytuacji prawnej przez nieoznaczony i nieograniczony okres czasu,
1. potrzebą ujednolicenia rozbieżnej wykładni art. 788 k.p.c.

Dokonując oceny tych przyczyn przyjęcia skargi kasacyjnej stwierdzić należy, iż żadna z nich nie odpowiada wymaganiom art. 398⁹ § 1 pkt 1, 2 i 4 k.p.c.

I tak, jeśli chodzi o oczywistą zasadność skargi kasacyjnej, to jak przyjmuje się w orzecznictwie, chodzi tu o taką wadliwość skarżonego orzeczenia, która jest widoczna na pierwszy rzut oka, a vista, bez potrzeby głębszej analizy prawnej. Wbrew temu wymogowi skarżący nie wykazał istnienia uchybień tego rodzaju w kwestionowanym wyroku. Nie ma też potrzeby oceniania roszczenia w niniejszej sprawie w płaszczyźnie ochrony, o której mowa w art. 6 Konwencji o prawach człowieka. W przepisie tym chodzi o zapewnienie możliwości sprawnego dochodzenia praw i roszczeń, a nie o ochronę dłużnika, który nie wykonuje prawomocnych wyroków sądowych. Wreszcie nie ma podstaw do przyjęcia skargi z przyczyny występującej rozbieżności orzecznictwa na tle art. 788 k.p.c. Uszło bowiem uwagi skarżącego, że uchwała Sądu Najwyższego z dnia 19 października 2004 r., III CZP 63/04 (OSNC 2005, nr 10, poz. 174), na którą się powołuje, stwierdza, że art. 788 § 1 k.p.c. ma zastosowanie również w razie przeniesienia wierzytelności (dokonania przelewu) po wszczęciu postępowania egzekucyjnego, a nie dotyczy sytuacji samej zmiany nazwy wierzyciela, z którą mamy do czynienia w sprawie niniejszej.

Dlatego też odmówiono przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.). Postanowienie o kosztach uzasadnia § 19 w zw. z § 13 ust. 4 pkt 2 i § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jedn. Dz. U. 2013 r. poz. 461).